

nevezetesebb, az egylet minden munkásabb, a társaság minden kedveltebb tagját.

De mint mindennek van vége, ugy ezen kedélyes és jó ebédnek is vége lett, és ismét neki kellett indulni az esőnek.

Hallgatok azonban róla, mert megesk, hogy e leirást is nemcsak e miatt fogják nedvesnek nyilvánítani.

Végre valahára megérkeztünk Jaszénára, a mely vasuti állomás Báziás és Temesvár között, és első dolgunk volt átöltözökdni, a kinek volt mibe, és megszáritkozni. A váróterembe lépő idegen ugyancsak elbámult volna fölöttünk! — Jól, roszul szárazba jutva, egy pár Deliblatról magunkkal hozott karlóczzaiból forralt melegítövel magunkat föléesztve, a bucsu keserü pillanatain átesénk és a Temesvár felé siető vonatban elhelyezkedve neki indultunk azon hazának, a hol ismét egyszerü erdészek lettek a közgyülesi tagokból.

*
* *

Vadászati tudósítás.

K a s s a, 1880. évi okt. 15.

1880. évi októberhó 10-ke nevezetes nap fog maradni a kassai Nimródok s különösen a jelzett napon a Tökés s Bankó közti erdökben rendezett vadászaton részt vett puskások életében!

25 éve már annak, hogy Kassa sz. kir. város mintegy 33.000 holdnyi erdőségeiben medve nem ejtetett, s ime mult vasárnapon, a midőn legfeljebb egy kis nyullal vagy hasznavehetlen bundával biró rókával, s legjobb esetben egy sovány vaddisznóval volt reményünk találkozni s ismeretséget kötni, mindjárt az első hajtásban egy felette nagy, 250 kilót nyomó, jó húsban levő fekete maczkó jött halálthozó fegyvereink elé.

Nem akarom a vadászat menetét hosszadalmasan leírni, annál kevésbbé, mert remélhetem, hogy ugy a tekintetes szerkesztő ur, mint tisztelt szaktársaim, a „Pesti Napló“, „Pester Lloyd“ vagy más nagyobb napilap esti kiadásában olvasták annak részletes történetét, megemlítem csak röviden, hogy a második, illetőleg harmadik hajtásban ismét egy-két csecsemővel megáldott nagy anyamedvét volt szerencsénk egy a czélt tévesztett golyóval megijeszteni.

De miután a bundáját hagyott him medve feletti tulajdonjog végett a vadásztársaság két pártra szakadt, tisztelettel felkérem tekintetes szerkesztő urat, miszerint méltóztassék megengedni, hogy ugy a vadászat szabályaiban jártas szerkesztő urat, mint Diana istennőnek hódoló szaktársaimat felhivhassam, hogy alább előadottak feletti véleményüket s nézetüket az „Erdészeti Lapok“ utján a jelzett vadászaton részt vett nimródokkal közöljék.

Ugyanis legelőször B . . . kassai ügyvéd ur volt szerencsés a medvére duplázni, s amint a medvén látható is volt, mindkét golyója talált, s pedig az egyik a medve nyakát érintette, a másik pedig hasába furódott.

A medve ezen felköszöntésre a hajtók sorát keresztül törve, a völgyben egy pocsolyában igyekezett sebei által okozott fájdalmait enyhíteni.

Ugyanezen hajtás újra vétetvén, a már is megsebesített maczkó mintegy 1 $\frac{1}{2}$ óra szünet után 7—8 lépésre L . . . . . százados ur előtt állott meg, ki mindkét csövét egyszerre eldurrantva, a medvét szintén nyakba lőtte, mire az ordítva a sűrűbe ugrott s mintegy a puskástól 25—30 lépésnyi távolságra, halva rogyott össze.

A bonczolás alkalmával kitűnt, hogy egy golyó 2 bordát törve, a medve tüdejébe hatolt s halálos sebet ejtett, mely okvetlenül a medve vesztét okozta.

Miután ezek szerint ugy B . . . ur, mint L . . . ur sebesítette meg a medvét, mindkettő a medve bundájára tart igényt, és sem az egyik, sem a másik nem akar tágitani.

Már most tisztelt szerkesztő ur s szaktársaim, méltóztásának határozni, hogy kié a maczkó! azé-e, ki legelőször sebesítette meg, s kinek lövései után még másfél óráig barangolt, habár jólehet, hogy ezen sebek folytán is elveszett volna, vagy azé, kinek lövésére 25 lépésnyi távolságra halva rogyott össze!*)

A különben jó barátságban s kedélyességben élő kassai vadásztársulat tagjai között, ezen kérdések miatt, oly feszültség jött létre, hogy örömmel venném, ha az egyes tagok, illetékes helyről származó ítéletbe belenyugodva, ismét a jó hangulatnak s barátságának adnának helyet, miért is becses nézetének nyilvánításáért esedezve, maradok mély tisztelettel tekintetes szerkesztő urnak alázatos szolgálója

Véssey Ferencz,
kir. al-erdőfelügyelő.

A f a p i a c z r ó l .

Közli: Bedő Albert.

B u d a p e s t , o k t ó b e r - h ó 2 5 .

A faüzlet körében figyelemre méltóbb változás mult tudósításunk óta nem történt, s bár a belföldi fogyasztásra szánt vásárok befejezésökhöz közelednek, az árakban még sem észlelhető javulás. És e jelenség a külföldi fa versenye miatt még oly piacon is áll, mely ez évben a multakhoz képest fokozott faszükséglettel birt, mint például Budapesten, hol a

*) Minthogy a medve az első lövéssel úgy elmegett volna, hogy nem is lett volna található: nézetünk szerint tulajdonosa a második lövő. A szerkesztő.